

Sygn. akt: X C 1624/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Katarzyna Malinowska

Protokolant: sekr. sądowy Katarzyna Domańska

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2017 r. w Toruniu

sprawy z powództwa J. K. (1)

przeciwko M. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2000 zł (dwa tysiące złotych) z odsetkami ustawowymi, a od 1 stycznia 2016r. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, od dnia 15 sierpnia 2015r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 130 zł (sto trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Katarzyna Malinowska

Sygn. akt X C 1624/16

UZASADNIENIE

Powód J. K. (1) wniósł 6 maja 2016 r. pozew o zapłatę kwoty 4.650 zł wraz z odsetkami od kwot 2.190 zł od 10 lutego 2015 r. i 2.460 zł od 25 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty, a także kosztami procesu przeciwko pozwanemu M. K..

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że dochodzona kwota stanowi pozostałą do zapłaty przez pozwanego część wynagrodzenia za usługi powoda wykonane w związku z profesjonalnym reprezentowaniem pozwanego w sprawach toczących się z udziałem pozwanego przed Sądem Rejonowym i Sądem Okręgowym w (...).

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Ustosunkowując się do pozwu, pozwany przyznał, że rzeczywiście zlecił powodowi jako profesjonalnemu pełnomocnikowi prowadzenie kilku swoich spraw, jednakże wskazał, że wynagrodzenie za wykonane usługi było uregulowane w całości za reprezentowanie w każdej ze spraw z góry bądź w 2-3 ratach, a żądanie jest w związku z tym bezpodstawne. Na potwierdzenie regularności wpłat pozwany podniósł, że skoro powód sporządził w jego imieniu apelację w jednej ze spraw, oznaczało to, że przed tą czynnością musiał otrzymać stosowne wynagrodzenie.

W piśmie z dnia 25 lipca 2016 r. powód podtrzymał żądanie pozwu, doprecyzował, że wynagrodzenie dochodzone w niniejszym postępowaniu obejmuje jedynie dwie sprawy o sygn. (...)i (...). Pozwany stwierdził również, że sporządzenie przez niego apelacji bez uiszczenia honorarium opierało się na zapisach § 55 i 56 Kodeksu Etyki Adwokackiej, w których wskazuje się, m. in. że adwokatowi nie wolno zaniechać czynności prowadzonej w sprawie z tego powodu, że klient nie wniósł ustalonego honorarium oraz, że kodeks nakłada na adwokata obowiązek uzyskania zgody klienta na

zaniechanie wniesienia środka odwoławczego. Pozwany podniósł ponownie, że jedyną ratą jaką przekazał pozwany było 1.500 zł, co zostało potwierdzone dokumentem KP, oraz że gdyby pozwany przekazywał inne kwoty, każdorazowo otrzymałby potwierdzenia KP.

W piśmie złożonym dnia 5 września 2016 r. pozwany podtrzymał swoje stanowisko w sprawie, zakwestionował również prawdziwość dokumentu dowodu wpłaty z dnia 14 stycznia 2014 r. na kwotę 1.500 zł, z uwagi na brak numeru na dokumencie, a co za tym idzie dokument taki mógł być wystawiony bezpośrednio przed wszczęciem przedmiotowego postępowania. Co więcej podał, że nie otrzymywał nigdy od powoda potwierdzeń KP. Pozwany wskazał również, że zgodnie z Kodeksem Etyki Adwokackiej, nieuiszczenie przez klienta ustalonego honorarium może stanowić podstawę do wypowiedzenia pełnomocnictwa w trybie i terminie przewidzianym przez prawo (§55).

Na rozprawie w dniu 23 stycznia 2017 r. pozwany uznał powództwo co do kwoty 350 zł.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód (...) J. K. (1) reprezentował odpłatnie pozwanego przed sądami powszechnymi w kilku sprawach m.in. (...). Stosunki stron układały się poprawnie, nastąpiło pełne rozliczenie w sprawie (...)

Bezsporne oraz dowód:

- akta sprawy (...)
- dokumenty wskazujące na reprezentowanie powoda przez pozwanego w innych sprawach- k. 9-10 akt, 12-15 akt
- zeznania świadka J. G. – k. 77 akt
- zeznania świadka P. W. – k. 77 -78 akt
- przesłuchanie powoda J. K. – k. 85-86 akt
- przesłuchanie pozwanego M. K. – k. 86 akt

Strony co do zasady z góry ustalały wysokość wynagrodzenia za prowadzenie konkretnej sprawy. Płatność wynagrodzenia przez pozwanego nie była jednorazowa, zdarzało się rozkładanie należności na raty. Nie zawsze pozwany otrzymywał potwierdzenia wpłat, bowiem zdarzało się, że były one dokonywane bezpośrednio powodowi, a nie w sekretariacie kancelarii powoda. Strony między innymi ustaliły wysokość wynagrodzenia za prowadzenie sprawy karnych następnie zarejestrowanych pod sygnaturami(...)i(...)na kwotę 3.500 zł. Z tego tytułu pozwany uiścił na rzecz powoda wyłącznie kwotę 1500 zł.

Dowód:

- potwierdzenie KP wpłaty za prowadzenie sprawy karnej- k. 19 akt
- potwierdzenia KP wpłat w innych sprawach– k. 76 akt
- wezwanie do zapłaty – k. 17 akt
- przesłuchanie powoda J. K. – k. 85-86 akt
- przesłuchanie pozwanego M. K. – k. 86 akt

Mimo braku uiszczenia całości wynagrodzenia za świadczone usługi, powód sporządził i wniósł w imieniu pozwanego apelację w sprawie (...)

Bezsporne

Po zakończeniu postępowania apelacyjnego w sprawie (...) pozwany wypowiedział pełnomocnictwo, a umowa łącząca strony przestała wiązać.

Bezsporne oraz dowód:

- wypowiedzenie pełnomocnictwa – k. 11 akt

- zeznania świadka J. G. – k. 77 akt

- zeznania świadka P. W. – k. 77 -78 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w postępowaniu dowodowym, a także na podstawie złożonych w toku procesu zeznań świadków J. G. i P. W. oraz twierdzeń przesłuchanych stron J. K. (1) i M. K..

Dokumentom dołączonym do pozwu Sąd dał wiarę w całości, pomimo zakwestionowania przez stronę pozwaną dokumentu KP opiewającego na kwotę 1500 zł. Sąd uznał, że dokument ten jest wiarygodny, bowiem cały pozostały materiał dowody potwierdza treści w nim wskazane. Nie było w ocenie Sądu potrzeby powoływania w sprawie dowodu z opinii biegłego z zakresu ustalania wieku dokumentów, ponieważ byłoby to bezcelowe zgodnie z art. 227 k.p.c. a contrario.

Sąd dał również wiarę w całości zeznaniom świadków J. G. i P. W.. Zgodnie wskazali oni, że pozwany rzeczywiście korzystał z pomocy adwokata J. K. (1) i że wielokrotnie jeździł do niego w celach rozliczeń. Nie sposób jednak było ustalić na podstawie tych zeznań, kiedy pozwany spotykał się z powodem, których spraw dotyczyły rozmowy stron i jakie kwoty wpłacał powodowi pozwany i na poczet których spraw.

Powód opisał charakter łączących strony stosunków, sposobu ustalania i uiszczania honorarium za wykonane czynności. Powód potwierdził także bezsporną okoliczność sporządzenia apelacji dla pozwanego jak i rozliczenia się stron za prowadzenie innych spraw niż te wskazane w pozwie. Sąd nie dał mu jednak wiary w zakresie w jakim twierdził, iż umówione z pozwanym honorarium za reprezentowanie go w sprawie karnej przed dwoma instancjami w sprawach(...) i (...), dochodzone w niniejszej sprawie to łącznie 6150 zł.

Sąd dał wiarę pozwanemu M. K., w części: że strony umówiły się na wynagrodzenia za prowadzenie spraw karnych w kwocie 3500 zł, oraz że uiszczył na poczet tego wynagrodzenia kwotę 1500 zł.

Bezsporne w przedmiotowej sprawie było to, że strony łączył stosunek prawny, na podstawie którego powód jako profesjonalista reprezentował pozwanego w sprawach karnych przez Sądem Rejonowym w(...) sygn. akt (...) i Sądem Okręgowym w (...)sygn. akt (...)oraz, że pozwany uiszczył na poczet wynagrodzenia 1500 zł.

Sporna natomiast była wysokość umówionego wynagrodzenia. Powód twierdzi, że była to kwota 6150 zł, z tego zapłacono 1500 zł, natomiast pozwany twierdzi, że była to kwota 3500 zł z tego zapłacił 3150 zł.

Zgodnie z art. 6 k.c. istnienie sporu między stronami, co do zasady, obliuguje jedną z nich do udowodnienia faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Na podstawie art. 6 k.c. oraz art. 232 k.p.c. ciężar dowodu spoczywa na stronie, która z określonych faktów wywodzi skutki prawne.

Na mocy art. 233§1 k.p.c. Sąd dokonuje oceny wiarygodności dowodów na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego. Przez moc dowodową rozumie się siłę przekonania, jaką uzyskał Sąd wskutek przeprowadzenia określonych dowodów o istnieniu lub nie istnieniu faktu, którego on dotyczy.

Mając powyższe na względzie stwierdzić należy, iż to na powodzie spoczywał obowiązek wykazania, że umówione wynagrodzenie przewyższało przyznaną przez pozwanego kwotę 3500 zł. Tymczasem powód poza swoimi zeznaniami nie zaferował żadnego innego dowodu. Wobec stanowczego stanowiska pozwanego, który temu zaprzeczył, Sąd uznał tę okoliczność za nieudowodnioną.

Na pozwanym natomiast spoczywał ciężar udowodnienia, że zapłacił całą umówioną kwotę. Powód wskazał, że M. K. zapłacił 1500 zł, Pozwany zaś twierdził, że do uiszczenia pełnego wynagrodzenia pozostało 350 zł. W tym zakresie pozwany starał się udowodnić swoje twierdzenia powołując świadków, jednak, jak wskazano powyżej, nie sposób ustalić na podstawie tych zeznań ile faktycznie, za co i kiedy M. K. zapłacił powodowi. Pozwany ponadto domagał się przedstawienia przez powoda pełnego rejestru dokumentów KP. Powód nie przedłożył tych dokumentów powołując się na tajemnicę adwokacką. W tym miejscu stwierdzić należy, że to pozwany winien zadbać o uzyskanie pokwitowań i to on powinien je przedłożyć, celem wykazania, że dochodzona kwota została zapłacona. W związku z tym, Sąd nie dał wiary pozwanemu w zakresie, w jakim twierdził on, że łącznie zapłacił powodowi tytułem wynagrodzenia dochodzonego pozwem 3150 zł, bowiem nie znalazło to potwierdzenia w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie – a powód wyraźnie temu zaprzeczał.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd uznał za udowodnione, że wynagrodzenie należne powodowi to 3500 zł, z czego pozwany zapłacił kwotę 1500 zł.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania roszczenie uznano za zasadne w części tj. co do kwoty 2000 zł zgodnie z art. 750 k.c. w zw. z art. 735 k.c. Powództwo oddalono natomiast co do kwoty 2.650 zł.

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z art. 481§1 k.c. zasądzając je od dnia 15 sierpnia 2015 r., a więc od dnia wskazanego przez powoda w wezwaniu do zapłaty (k. 17 akt)

O kosztach Sąd orzekł zgodnie z art. 98 §1-3 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. stosunkowo je rozdzielając. Powód wygrał sprawę w 43%, a poniósł koszty procesu w wysokości 1317 zł, tak więc należna mu od pozwanego kwota to 566,31 zł. Pozwany poniósł koszty w wysokości (...), tak więc należna mu od powoda kwota to 693,69 zł. Mając powyższe na względzie Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 130 zł.

SSR Katarzyna Malinowska